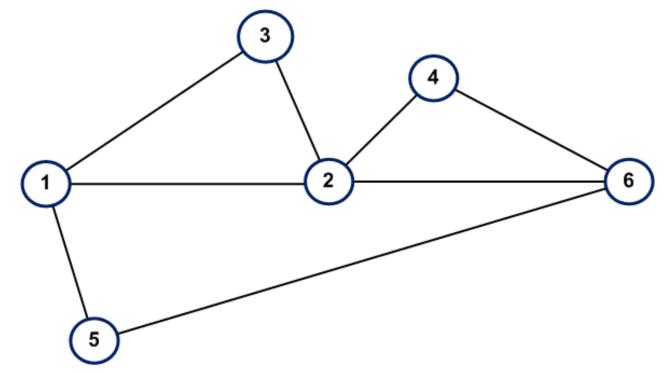
Modalități de reprezentare

Reprezentarea grafurilor

- Matrice de adiacenţă
- Liste de adiacenţă
- Listă de muchii/arce

Matrice de adiacență

Construcţia din lista de muchii

Intrare: n,m și muchiile

- 6 8
- 1 2
- 1 3
- 2 3
- 2 4
- 4 6
- 2 6
- 1 5
- 5 6

Matrice de adiacență

Construcţia din lista de muchii

```
void citire(int &n, int**&a, int orientat=0, const char*
nume fisier="graf.in") {
       int i,x,y,j,m;
       ifstream f(nume fisier);
       f>>n>>m;
       a=new int*[n];
       for (i=0; i<n; i++)
           a[i]=new int[n];
       for(i=0;i<n;i++)
           for (j=0; j< n; j++)
                  a[i][j]=0;
       while (f>>x>>y) {
              x--; y--;
              a[x][y]=1;
              if(not orientat)
                  a[y][x]=1;
       f.close();
```

Matrice de adiacență

Construcţia din lista de muchii

```
def citire(orientat=0,nume fisier="graf.in"):
    n=0
    a=[]
    with open (nume fisier) as f:
         linie=f.readline()
         n,m=(int(z) for z in linie.split())
         #aux=linie.split(); x=int(aux[0]); y=int(aux[1])
         a=[[0 for i in range(n)] for j in range(n)]
         #a=[[0]*n for i in range(n)]
         for linie in f: #linie=f.readline(); while linie!='':
              x,y=(int(z) for z in linie.split())
             #x,y=map(int,linie.split())
             x=1; y=1
             a[x][y]=1
              if not orientat:
                  a[y][x]=1
                            #linie=f.readline()
    return n,a
```

Liste de adiacență

- Dinamic
 - folosind tipul vector / list

```
Liste de adiacență - Construcție din lista de muchii
void citire(int &n, vector<int> *&la, int orientat=0,
            const char *nume fisier="graf.in") {
       int i,j,x,y,m;
       ifstream f(nume fisier);
       f>>n>>m;
       la=new vector<int>[n];
      while(f>>x>>y){ //mergea si cu for i=1,m
             x--;y--; //lucram de la 0
             la[x].push back(y);
              if (not orientat)
                  la[y].push back(x);
       f.close();
```

Liste de adiacență - Construcție din lista de muchii

```
def citire(orientat=False,nume fisier="graf.in"):
    n=0
    a=[]
    with open (nume fisier) as f:
        linie = f.readline()
        n, m=(int(z) for z in linie.split())
        la=[[] for i in range(n)]
        #la=n*[[]] #!!!NU
        for linie in f:
            x,y=(int(z) for z in linie.split())
            x-=1; y-=1
            la[x].append(y)
            if not orientat:
                la[y].append(x)
```

Liste de adiacență - Varianta 2

Liste implementate – pointeri

Arbori cu rădăcină

Noţiuni

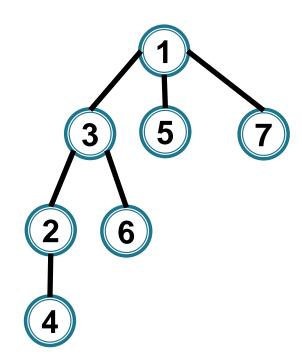
- Arbore cu rădăcină
 - După fixarea unei rădăcini, arborele se aşează pe niveluri
 - Nivelul unui nod v,
 niv[v] = distanţa de la rădăcină la nodul v
 - În arborele cu rădăcină există muchii doar între niveluri consecutive

Noţiuni

- Tată: x este tată al lui y dacă există muchie de la x la y şi x se află în arbore pe un nivel cu 1 mai mic decât y
- Fiu: y este fiu al lui x ⇔ x este tată al lui y
- Ascendent: x este ascendent a lui y dacă x aparţine unicului lanţ elementar de la y la rădăcină (echivalent, dacă există un lanţ de la y la x care trece prin noduri situate pe niveluri din ce în ce mai mici)
- Descendent: y este descendent al lui x
 x este ascendent
 a lui y
- Frunză: nod fără fii

Noţiuni

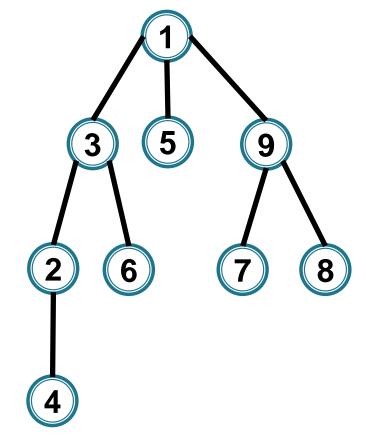
- Fiu: fii lui 3 sunt 2 şi 6
- Tată: 1 este tatăl lui 7
- Ascendent: ascendenții lui 6 sunt 3 și 1
- Descendent: descendenţii lui 3 sunt 2, 6 şi 4
- Frunză: frunzele arborelui sunt 4, 6, 5 și 7

Modalități de reprezentare a arborilor cu rădăcină

Reprezentarea arborilor

- Vector tata
- Lista de fii

Vectorul tata

Folosind vectorul tata putem determina lanţuri de la orice vârf x la rădăcină, urcând în arbore de la x la rădăcină

```
void lant(int x) {
    while (x!=0) {
        cout<<x<<" ";
        x=tata[x];
    }
}</pre>
void lantr(int x) {
    if (x!=0) {
        cout<(x<<" ";
        }
    }
}
```


Dat un graf G și un vârf s, care sunt toate vârfurile accesibile din s?

Un vârf v este accesibil din s dacă există un drum/lanț de la s la v în G.

Parcurgere = o modalitate prin care, plecând de la un vârf de start și mergând pe arce/muchii să ajungem la toate vârfurile accesibile din s

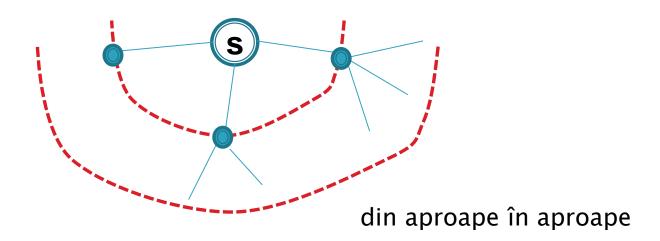
Idee: Dacă

- u este accesibil din s
- uv∈E(G)

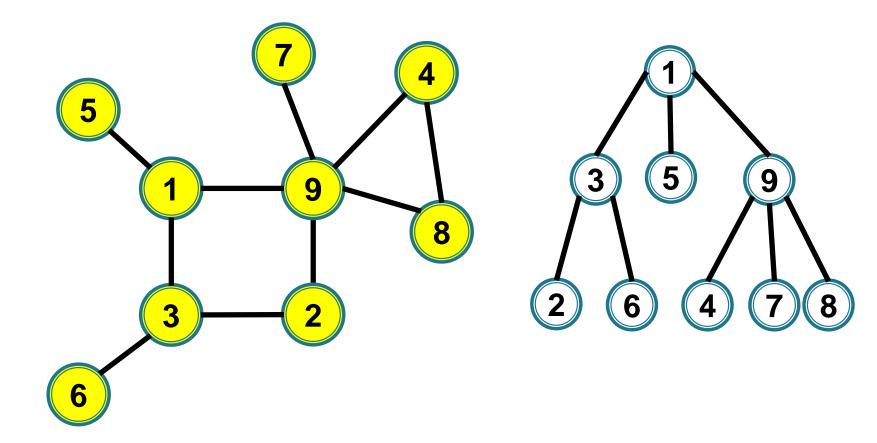
atunci v este accesibil din s.

- Parcurgerea în lățime (BF = breadth first)
- Parcurgerea în adâncime (DF = depth first)

- Parcurgerea în lățime: se vizitează
 - vârful de start s
 - vecinii acestuia
- vecinii nevizitați ai acestora
 etc

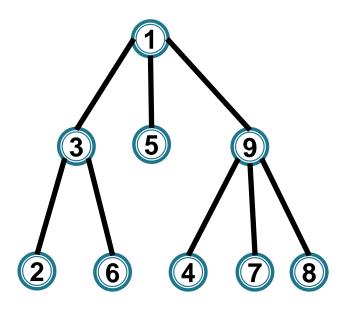
Exemplu pentru graf neorientat

1 3 5 9 2 6 4 7 8

Parcurgerea în lățime - graf neorientat

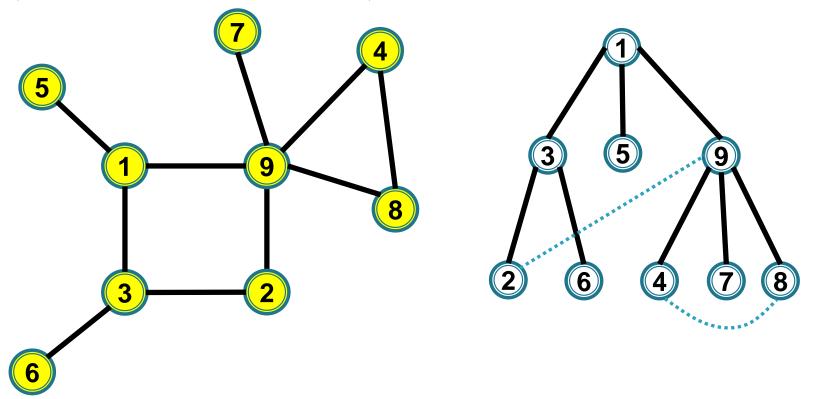
- Muchiile folosite pentru a descoperi vârfuri noi formează un arbore (numit arbore BF)
- Arborele se memorează în BF cu vector tata tata[v] = vârful din care v a fost descoperit (vizitat)

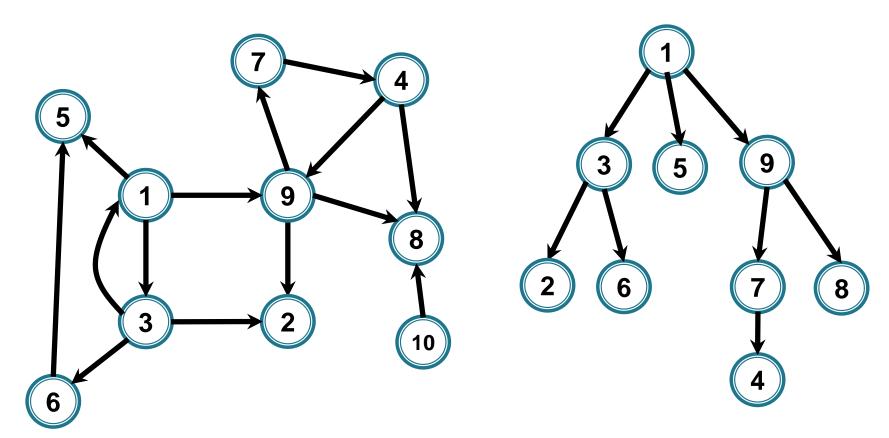
tata = [0, 3, 1, 9, 1, 3, 9, 9, 1]

Parcurgerea în lățime - graf neorientat

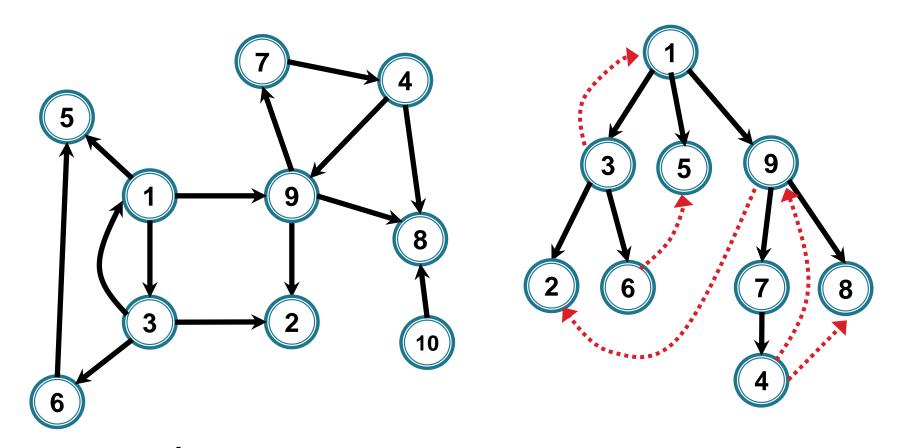
- Muchiile folosite pentru a descoperi vârfuri noi formează un arbore (numit arbore BF)
- Muchiile din graf care nu sunt în arbore închid cicluri (cu muchiile din arbore)

Exemplu – caz orientat:

BF(1): 1, 3, 5, 9, 2, 6, 7, 8, 4

În arborele BF dacă adăugăm restul arcelor între vârfuri vizitate se închid cicluri, dar nu neapărat circuite

Informații necesare:

$$viz[i] = \begin{cases} 1, \text{ dacă i a fost vizitat} \\ 0, \text{ altfel} \end{cases}$$

Opţional

- tata[j] = acel vârf i din care este descoperit (vizitat) j => arborele BF
- d[j] = lungimea drumului determinat de algoritm de la s la j =
 nivelul lui j în arborele asociat parcurgerii

```
d[j] = d[tata[j]] + 1
```

Propoziție - Corectitudinea BF

d[i] este chiar distanța de la s la i

Demonstraţia - după pseudocod

```
procedure BF(s)
   coada C \leftarrow \emptyset;
  adauga(s, C)
  viz[s] \leftarrow 1; d[s] \leftarrow 0
  cat timp C \neq \emptyset executa
       i \leftarrow extrage(C);
       afiseaza(i);
       pentru j vecin al lui i
            daca viz[j]=0 atunci
                 adauga(j, C)
                 viz[j] \leftarrow 1
                 tata[j] \leftarrow i
                 d[j] \leftarrow d[i]+1
```

Implementare

Inițializări

```
\begin{array}{lll} pentru & i=1,n & executa & & for (i=0;i < n;i++) \{ \\ & viz[i] \leftarrow 0 & & viz[i]=0; \\ & tata[i] \leftarrow 0 & & tata[i]=d[i]=-1;//sau & n+1 \\ & d[i] \leftarrow \infty & & \} \end{array}
```

```
procedure BF(s)
  coada C \leftarrow \emptyset;
                                    queue<int> c;
  adauga (s, C)
                                    c.push(s);
  viz[s] \leftarrow 1; d[s] \leftarrow 0
                                    viz[s]=1; d[s]=0;
  cat timp C \neq \emptyset executa
                                    while(c.size()>0){
     i \leftarrow extrage(C);
                                         int x=c.front();c.pop();
    afiseaza(i);
                                         parc bf.push back(x+1);
                                         for (i=0;i<la[x].size();i++) {
     pentru j vecin al lui i
                                             int y=la[x][i];
           daca viz[j]=0
                                             if(viz[y]==0) {
                                                  c.push(y);
                adauga(j, C)
                                                  viz[y]=1;
                viz[j] \leftarrow 1
                                                  tata[y]=x;
                tata[j] \leftarrow i
                                                  d[y]=d[x]+1;
                d[j] \leftarrow d[i]+1
```

Inițializări

```
pentru i=1,n executaviz[i] \leftarrow 0 \qquad viz=[0]*n tata[i] \leftarrow 0 \qquad tata=[None]*n d[i] \leftarrow \infty \qquad d=[None]*n
```

```
procedure BF(s)
  coada C \leftarrow \emptyset;
                                    q=[]
  adauga (s, C)
                                    q.append(s)
  viz[s] \leftarrow 1; d[s] \leftarrow 0 viz[s]=1; d[s]=0
  cat timp C \neq \emptyset executa while len(q)>0:
     i \leftarrow extrage(C);
                                         x=q.pop(0)
    afiseaza(i);
                                         parc bf.append(x+1)
     pentru j vecin al lui i
                                         for y in la[x]:
                                              if viz[y] == 0:
           daca viz[j]=0
                                                   q.append(y)
                adauga(j, C)
                                                   viz[y]=1
                viz[j] \leftarrow 1
                                                   tata[y]=x
                tata[j] \leftarrow i
                                                   d[y]=d[x]+1
                d[j] \leftarrow d[i]+1
```

Complexitate

Matrice de adiacență O(|V|²)

▶ Liste de adiacență O(|V|+|E|)

Test graf conex

bf(1)

testăm dacă toate vârfurile au fost vizitate

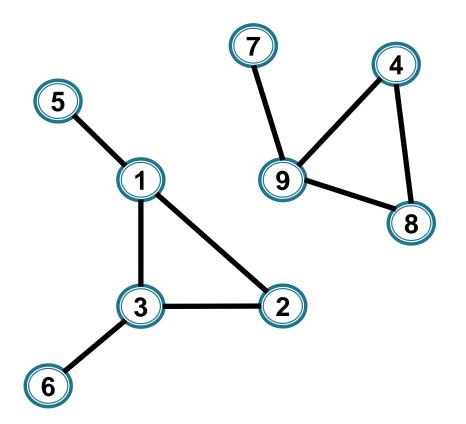
Determinarea numărului de componente conexe

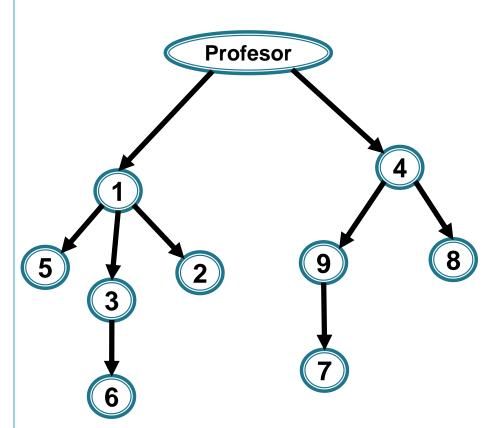
```
nrcomp = 0;
for(i=1;i<=n;i++)
    if(viz[i]==0) {
        nrcomp++;
        bf(i);
}</pre>
```

Determinarea unui arbore parțial al unui graf conex

- Determinarea unui arbore parțial al unui graf conex
- Transmiterea unui mesaj în rețea: Între participanții la un curs s-au legat relații de prietenie și comunică și în afara cursului. Profesorul vrea să transmită un mesaj participanților și știe ce relații de prietenie s-au stabilit între ei. El vrea să contacteze cât mai puțini participanți, urmând ca aceștia să transmită mesajul între ei. Ajutați-l pe profesor să decidă cui trebuie să transmită inițial mesajul și să atașeze la mesaj o listă în care să arate fiecărui participant către ce prieteni trebuie să trimită mai departe mesajul, astfel încât mesajul să ajungă la fiecare participant la curs o singură dată.

 Determinarea unui lanţ/drum minim între două vârfuri date u şi v

Se apelează bf(u), apoi se afișează drumul de la u la v folosind vectorul tata (ca la arbori), dacă există

```
bf(u);
if(viz[v] == 1)
    lant(v);
else
    cout<<"nu exista drum";</pre>
```

Parcurgerea bf(u) se poate opri atunci când este vizitat v

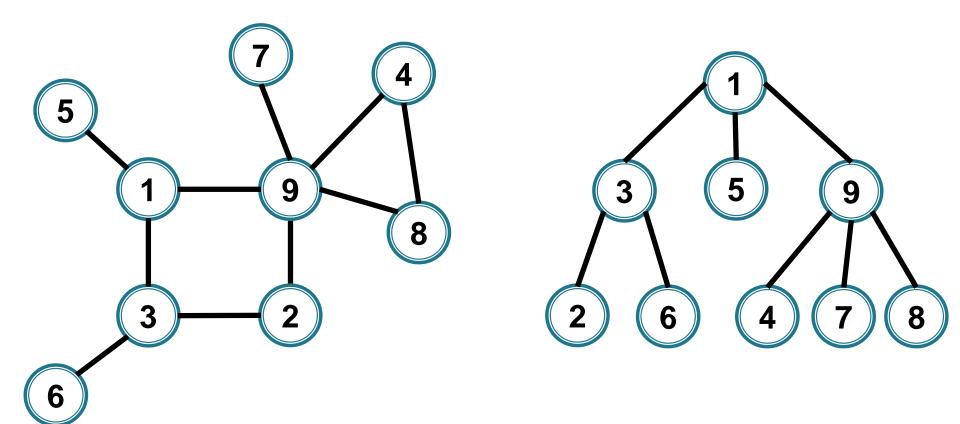
Parcurgerea în lățime

Propoziție - Corectitudinea BF

d[i] este chiar distanța de la s la i

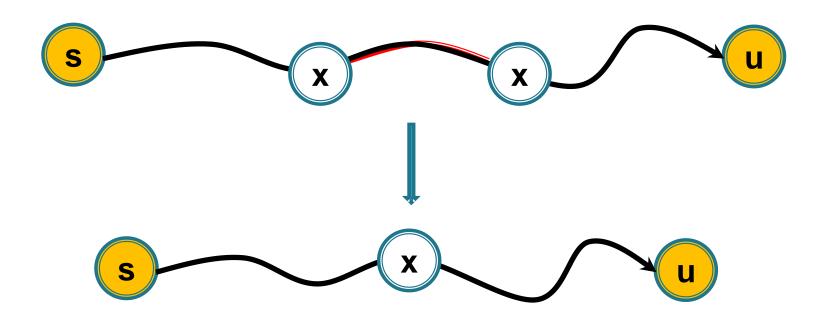
⇒ Un arborele BF (notat T) al unui graf G care conservă distanțele din graf de la s la celelalte vârfuri – este un arbore de distanțe față de s:

 $d_T(s, v) = d_G(s, v)$, pentru orice vârf v

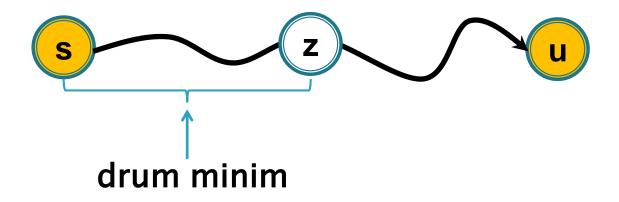

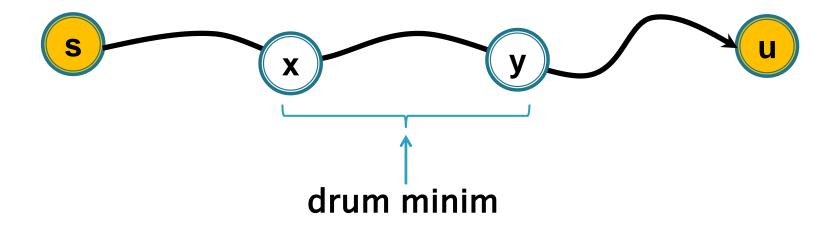
$$d_G(1,v) = d_T(1,v)$$

Observația 1. Dacă P este un drum minim de la s la u, atunci P este drum elementar.

Observația 2. Dacă P este un drum minim de la s la u și z este un vârf al lui P, atunci subdrumul lui P de la s la z este drum minim de la s la z.

Lema 1. Dacă în coada C avem: v₁, v₂,..., v_r (la un moment al execuției algoritmului), atunci

$$d[v_1] \le d[v_2] \le ... \le d[v_r] \le d[v_1] + 1$$

Evidențiem operațiile - Inducție

- **Lema 1.** Dacă în coada **C** avem: $v_1, v_2, ..., v_r$ (la un moment al execuției algoritmului), atunci $d[v_1] \le d[v_2] \le ... \le d[v_r] \le d[v_1] + 1$
- Lema 2. Dacă d[v] = k, atunci există în G un drum de la s la v de lungime k
- Consecințe.
 - Dacă x a fost extras din C inaintea lui y, avem d[x] ≤ d[y]
 - $d[v] \ge d(s,v)$ (d[v] este o "supraestimare")
 - \circ d(s,v) = ∞ \Rightarrow d[v] = ∞

Propoziție. Pentru orice vârf v avem d[v] = d(s, v) = distanța de la s la v

Demonstrație (schița)

Fie y vârful cel mai apropiat de s cu d[y] calculat incorect:

$$d[y] > d(s, y)$$
 (consec. Lema 2)

Fie x predecesorul lui pe un drum minim P de la s la y

Avem I(P) = d(s,x) + 1 = d(s,y) < d[y]

(subdrumul lui P de la s la x este tot drum minim) \Rightarrow

x este mai aproape de s decât y, deci d[x] = d(s,x) (este corect calculat) și

$$d[x] + 1 = I(P) < d[y]$$

Propoziție. Pentru orice vârf v avem d[v] = d(s, v) = distanța de la s la v

Demonstrație (schița)

Din modul de funcționare al BF, cand x este scos din coada, y este în una din situațiile:

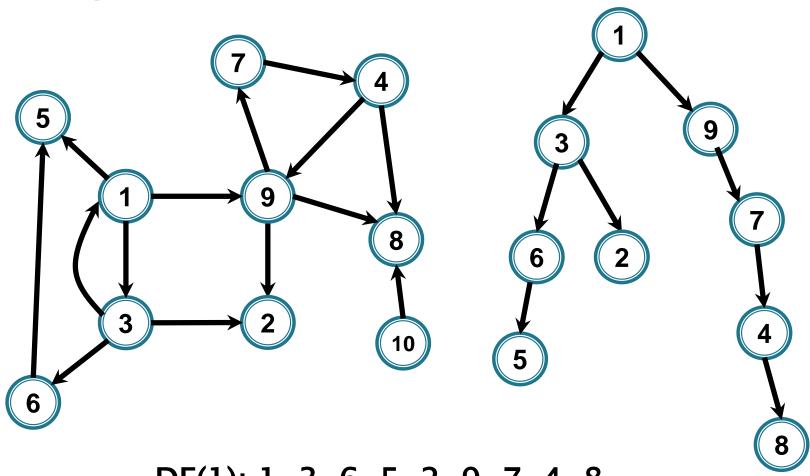
- ▶ deja vizitat și extras din coadă (negru) \Rightarrow d[y]≤d[x] (Lema 1)
- deja vizitat și încă în coadă (gri) \Rightarrow d[y] \leq d[x] + 1 (Lema 1)
- este nevizitat încă \Rightarrow va fi vizitat din x, deci d[y]=d[x]+1.
- Rezultă $d[y] \le d[x]+1 = l(P) = d(s,y) < d[y]$, contradicție Detalii – Cormen

Se vizitează

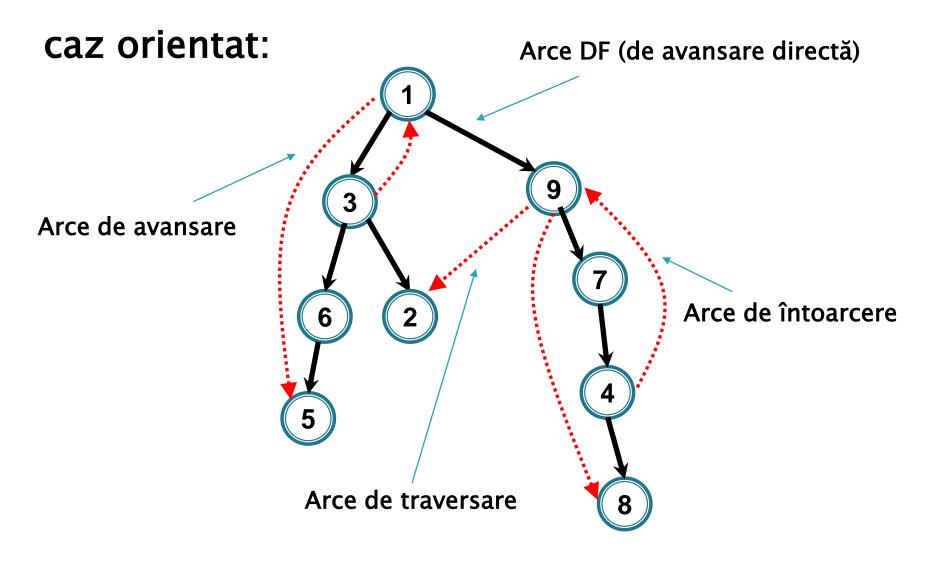
- Inițial: vârful de start s devine vârf curent
- La un pas:
 - se trece la primul vecin nevizitat al vârfului curent, dacă există
 - altfel
 - se merge înapoi pe drumul de la s la vârful curent, până se ajunge la un vârf cu vecini nevizitați
 - se trece la primul dintre aceştia şi se reia procesul

- Muchiile folosite pentru a descoperi vârfuri noi formează un arbore (numit arbore DF) -> se numesc muchii de avansare
- Muchiile din graf care nu sunt în arbore închid cicluri (cu muchiile din arbore), mai exact unesc un vârf cu un ascendent al lui în arborele DF -> se numesc muchii de întoarcere

Exemplu – caz orientat:

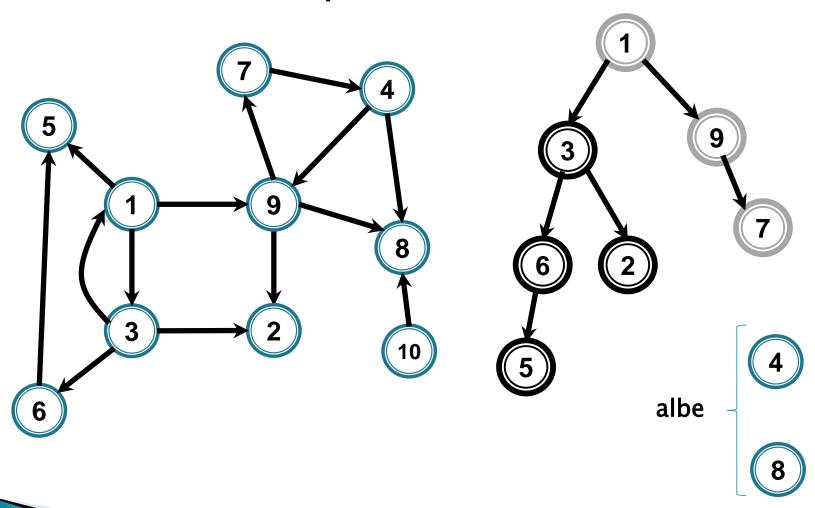
DF(1): 1, 3, 6, 5, 2, 9, 7, 4, 8

Doar arcele de întoarcere închid circuite

```
void df(int x) {
                                                    x alb
     //incepe explorarea varfului x
     viz[x]=1;
     for(int i=0;i<la[x].size();i++){</pre>
         int y=la[x][i];
                                                    x gri
        if (viz[y]==0) {
              tata[y]=x;
              d[y] = d[x]+1; //nivel, nu distanta
              df(y);
                                                   x negru
     //s-a finalizat exlorarea varfului x
Apel:
     df(s)
```

Culorile nodurilor după ce 7 devine vârf curent:

Alte aplicații

Dat un graf neorientat, să se verifice dacă graful conține cicluri și, în caz afirmativ, să se afișeze un ciclu al său

Un ciclu se închide în parcurge când vârful curent are un vecin deja vizitat, care nu este tatăl lui

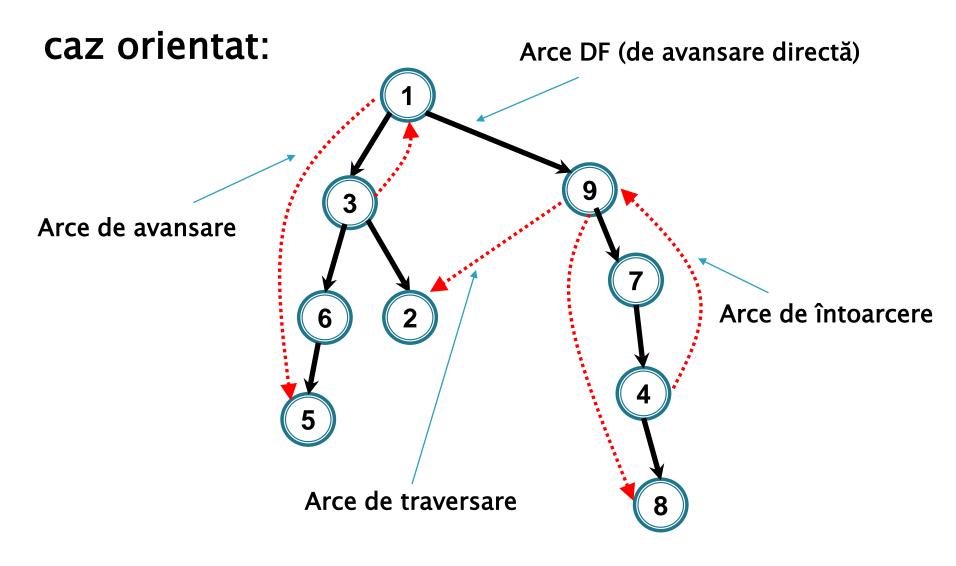
Problema se poate rezolva folosind oricare dintre cele două parcurgeri?

```
void dfs(int x, vector<int> *la, int *viz, int *tata, int &ok) {
    viz[x]=1;
    for(int i=0; i<la[x].size() && ok==0 ; i++){
         int y=la[x][i];
          if (viz[y]==0) { //muchie de avansare
              tata[y]=x;
             dfs(y,la,viz,tata,ok);
          else
              if(y!=tata[x]) { //muchie de intoarcere
                    cout<<"un ciclu elementar ";</pre>
                    int v=x;
                    while(v!=y) {
                           cout<<v<" ";
                           v=tata[v];
                    cout<<y<<" "<<x;
                    ok=1;
      } }
```

Alte aplicații

Dat un graf orientat, să se verifice dacă graful conține circuite și, în caz afirmativ, să se afișeze un circuit al său

Doar arcele de întoarcere închid circuite

Alte aplicații

Dat un graf orientat, să se verifice dacă graful conține circuite și, în caz afirmativ, să se afișeze un circuit al său

Un circuit este închis în arborele DF de arce de întoarcere = de la x la un ascendent al lui x = de la x la un vârf aflat încă în explorare (gri)

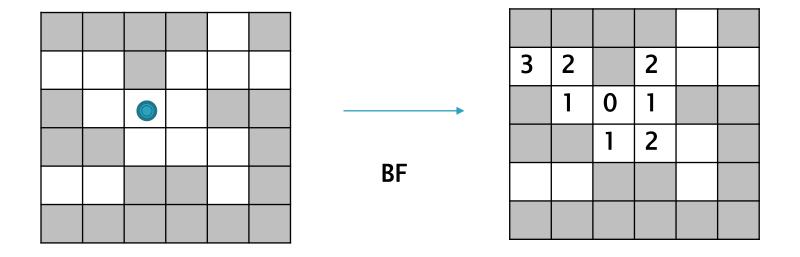
nefinalizat

```
void dfs(int x, vector<int> *la, int *viz, int *fin, int *tata, int &ok) {
     viz[x]=1;
     for(int i=0;i<la[x].size() && ok==0 ;i++){
         int y=la[x][i];
          if (viz[y]==0) {
              tata[y]=x;
             dfs(y,la,viz,fin,tata,ok);
          }
          else
               if(fin[y]!=1 ){ //xy de intoarcere <=>
x descendent al lui y <=> y nu a fost finalizat, este inca in
explorare
                     cout<<"un circuit elementar ";</pre>
                     lant(x,y,tata);
                     cout<<y;
                     ok=1;
     fin[x]=1; //finalizarea explorarii lui x
```

Parcurgere în lățime pe matrice

Se dă un labirint sub forma unei matrice nxn cu elemente 0 și 1, 1 semnificând perete (obstacol) iar 0 celula liberă. Prin labirint ne putem deplasa doar din celula curenta într-una din celulele vecine care sunt libere (N,S,E,V). Dacă ajungem într-o celulă liberă de la periferia matricei (prima sau ultima linie/coloană) atunci am găsit o ieșire din labirint. Date două coordonate x și y, să se decidă dacă există un drum din celula (x,y) prin care se poate ieși din labirint. În caz afirmativ să se afișeze un drum minim către ieșire.

Parcurgere în lățime pe matrice

matrice de distanțe

```
int deplx[]=\{-1,1,0,0\};
int deply[]={0,0,-1,1,};
matrice de viz, tata, d....
queue<pereche> c;
viz[start.x][start.y]=1;
c.push(start);
if(iesire(start, n)) return start;
while(!c.empty()){
    pereche celula curenta=c.front(); c.pop();
    x=celula curenta.x; y=celula curenta.y;
    for(int i=0;i<4;i++){
        pereche celula vecina;
        celula vecina.x = vx = x+deplx[i]; //vecinii celulei (x,y) vor fi (vx,vy)
        celula vecina.y = vy = y+deply[i];
        if(lab[vx][vy]==0 && viz[vx][vy]==0){//celule libere nevizitate
             tata[vx][vy]=celula curenta; //perechea curenta
              viz[vx][vy]=1; //marcam celula
              if(iesire(celula vecina,n)) return celula vecina;
             c.push(celula vecina);
```

Alte aplicații

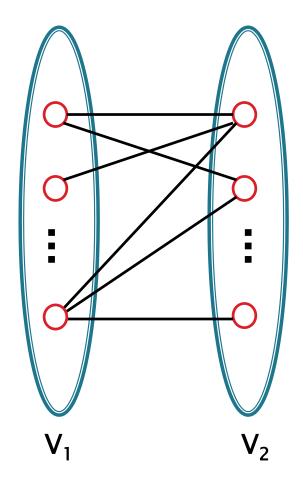
Să se verifice dacă un graf neorientat dat este bipartit

Un graf neorientat G = (V, E) se numeşte bipartit ⇔ există o partiție a lui V în două submulțimi nevide V₁, V₂ (bipartiție):

$$V = V_1 \cup V_2$$
$$V_1 \cap V_2 = \emptyset$$

astfel încât orice muchie $e \in E$ are o extremitate în V_1 și cealaltă în V_2 :

$$|e \cap V_1| = |e \cap V_2| = 1$$

G = (V, E) bipartit ⇔ există o colorare a vârfurilor cu două culori:

$$c: V \to \{1, 2\}$$

astfel încât pentru orice muchie e=xy∈E avem

$$c(x) \neq c(y)$$

(bicolorare)

